

BLIKOPENER

**Christelijke
gemeenschappen
in de toekomst
in het bisdom Hasselt**

Najaar 2010

INLEIDING

Ontstaan

Al enige tijd worden in verschillende diocesane beleids- en overlegorganen gesprekken gevoerd over de toekomst van de christelijke gemeenschappen in ons bisdom. Startpunt was een terugblik op de beleidsstappen in ons bisdom (Van visie naar actie naar visie). Verschillende dekensvergaderingen werden aan de vervolgstappen gewijd. Het laatste jaar werd een ontwerp tekst besproken in de bisschopsraad en in de uitgebreide bisschopsraad, bij het internationale priester treffen, tijdens dekensvergaderingen en in de priesterraad. In deze nota wordt het perspectief van deze toekomst geschetst, nl. de missionerende opdracht. Vervolgens worden de krachtlijnen geformuleerd die uit de tot nu toe gevoerde dialoog boven komen drijven. Verder worden stappen voorgesteld in het proces dat gegaan wordt.

Bedoeling

*Deze nota is bedoeld als **blikopener** om ter plaatse aan de slag te kunnen gaan. Dit betekent dat de beschreven acties en weerstanden kunnen aangevuld worden met datgene wat zich plaatselijk aandient.*

Leeswijzer

U vindt achtereenvolgens:

- 1. Een inleiding op de toekomstvisie van de kerk in ons bisdom*
- 2. Bespreking van drie toegangspoorten om deze visie te bereiken*
Bij elke toegangspoort wordt aangegeven
 - Visie: hoe we van daaruit tot missionerende kerk komen*
 - Doelstellingen: hoe we deze visie o.a. kunnen bereiken*
 - Acties: welke stappen we het eerst moeten zetten*
 - Weerstanden: wat o.a. het moeilijk maakt om die visie te realiseren*
- 3. Een stappenplan om met deze werktekst aan de slag te gaan*
- 4. Vragen voor een gesprek over deze nota*
- 5. Uitdagende Bijbelteksten die ons aanmoedigen om hierover na te denken met enkele pittige vragen.*
- 6. Bijlage bij de denkoefeningen*

Louisa Cloesen, Ria Ombelets, Frans Ieven
Parochievicariaat

Karel D'Huys
Bisschoppelijk vicaris

Hasselt november 2010

1. PERSPECTIEF OP DE TOEKOMST VAN DE CHRISTELIJKE GEMEENSCHAPPEN.

1.1. Christelijke gemeenschappen zijn missionerende gemeenschappen

In het nadenken en dialogeren over de toekomst van onze christelijke gemeenschappen, willen we de zending die Christus ons gegeven heeft voor ogen houden. Deze zending is in essentie een missionerende opdracht. Deze opdracht bestaat uit drie bij elkaar horende aspecten:

- Als christenen vormen we een gemeenschap met Christus in ons midden:
 - samen leggen we ons toe op het Woord van God;
 - we vieren het geloof in liturgie en gebed;
 - we geven ons geloof handen en voeten in de diaconie.
- We vormen een initiërende geloofsgemeenschap. Het is onze taak als geloofsgemeenschap mensen in te leiden / te begeleiden in het geloof, hen het geloof te leren kennen. Initiatie gebeurt als een groeiproces te midden van een levende en levengevende geloofsgemeenschap.
- Onze opdracht is evangeliserend. We verspreiden het goede nieuws van Jezus' boodschap, het evangelie. Als christen en als christelijke gemeenschap zijn we een sacrament voor de wereld:
 - via het getuigenis;
 - via de diaconie.

1.2. Missioneren is niet gemakkelijk in deze tijd

Een aantal factoren maken dat de huidige parochies de dynamiek niet kunnen ontwikkelen die nodig is om deze missionerende opdracht op te nemen. We vermelden enkele factoren:

- te kleine eucharistische gemeenschappen, waarvan de deelnemers ouder worden;
- dalend aantal en ouder wordende dragende krachten;
- de moeilijkheid om voeling te krijgen met mensen van vandaag: er zijn zinzoekers maar via de klassieke aanpak kunnen we hen niet aanspreken; we kennen tot nog toe geen andere aanpak, dit leidt tot moedeloosheid...;
- de vermindering van het aantal priesters, bij wie het verwachtingspatroon niet wordt aangepast. Dit leidt tot overvraging. Ook vele priesters zien voor zichzelf nog niet goed hoe ze het anders kunnen gaan doen.

1.3. Drie toegangspoorten om missionerende gemeenschap te worden

We willen er alles aan doen dat onze christelijke gemeenschappen in de toekomst hun missionerende opdracht wel kunnen opnemen. Uit de gesprekken die hierover met velen werden gevoerd, zien we drie toegangspoorten naar christelijke (missionerende!) gemeenschappen in de toekomst:

- 1 *Een inhoudelijke – pastorale en spirituele – basis:* we kiezen voor sterke geloofsgemeenschappen waar het geloof wordt gevierd, geleefd, gedeeld en doorgegeven. Deze geloofsgemeenschappen zijn zich bewust van de missionerende opdracht van de Kerk.
- 2 *We hebben zorg om taak en leven van de priester in samenspel met de gemeenschappen.* Daarvoor willen we de verhouding tussen priesters en andere dragende krachten her-denken.
- 3 *Denkproces omtrent een structurele reorganisatie van de territoriale pastoraal:* door krachten te bundelen kan levenskracht in gemeenschappen groeien en staan geïnspireerde en geëngageerde gelovigen op die deze uitdagingen en opdrachten aankunnen. Dit vergt grotere gehelen en samenwerking over parochiegrenzen heen.

Nota bene

Vooraleer deze drie toegangspoorten nader te omschrijven, nog enkele opmerkingen:

- In de gesprekken werd het aanvoelen geformuleerd dat de inhoud (het bewustzijn van de zending) prioriteit heeft en dat het her-denken van de structuur daarvan een gevolg is.
- Niettemin werd aangegeven dat werken aan de ene toegangspoort ook gevolgen heeft voor de andere toegangspoorten en dat we dus niet anders kunnen dan de drie samen te bekijken.
- Op deze drie lijnen dient een lange termijnvisie van het diocesane niveau hand in hand te gaan met een mogelijk stappenplan in de dekenaten en federaties.
- Heel wat elementen van deze nota zijn niet nieuw, ze sluiten aan bij stappen op de bestaande weg “van visie naar actie naar visie”. Het is juist de bedoeling datgene waarmee we reeds bezig zijn te plaatsen in het globale perspectief.
- We wensen de verschillende geledingen van het volk Gods te betrekken bij dit denk- en doe-proces.

2. TOEGANGSPOORTEN VOOR DE OMBOUW VAN DE CHRISTELIJKE GEMEENSCHAPPEN.

2.1. De pastorale en spirituele basis.

2.1.1. Visie

- Het gaat erom dat de geloofsgemeenschappen zich bewust worden van de ziel van het pastorale handelen, van het “kerk vormen” met een missionair elan. Dit veronderstelt ook dat de geloofsgemeenschappen zich bewust zijn van hun initiële rol.
- De pastoraal aan de basis bestaat uit 5 dimensies:
 - Het geloof onderwijzen (verkondiging, catechese).
 - Het gebed verzekeren (liturgie, gebed).
 - Liefdadigheid beoefenen (diaconie).
 - De materiële zorg opnemen (zorg voor gebouwen en werkmiddelen, voor catechese, diaconie, enz.)
 - Het dienstwerk van de leiding en van de animatie opnemen.
- De eucharistie is de bron van inspiratie en kracht om deze missionerende opdracht op te nemen. In de eucharistie vormt de gemeenschap een eenheid (Lichaam van Christus) en wordt zij gevoed door Jezus Christus.

2.1.2. Doelstellingen:

- Om deze visie waar te maken stimuleren we gelovigen om te ‘groeien in geloof’.
- Er is het besef dat de huidige parochies deze opdrachten niet alleen kunnen opnemen. Elke parochie afzonderlijk hoeft niet meer een volledig pastoraal aanbod te hebben. Daarvoor staat de samenwerking in het grotere geheel garant. Daardoor kan elke parochie toch nog een eigenheid behouden, afgestemd op de eigen plaatselijke situatie.
- Ook is samenwerking aanbevolen met netwerken van gelovigen die de parochiegrenzen overschrijden (bvb. bijbelgroepen, netwerken rond zangkoren, gezinsgroepen, christelijk geïnspireerde bewegingen...). Deze netwerken dragen in zich een sterke dynamiek die vruchtbaar kan zijn voor de missionaire opdracht van de kerkgemeenschap.

2.1.3. Actie:

- De missionaire dynamiek helpt ons allemaal groeien in geloof. De pastorale jaarthema’s spelen hierop in: Volwassen worden in geloof, Groeien in geloof, God

ontmoeten in zijn Woord, De schone Belijdenis, Opnieuw geboren worden. De uitdaging is om deze dynamiek ter plaatse verder te blijven ontwikkelen.

- De missionaire dynamiek krijgt ook gestalte doorheen een aantal initiatieven en processen die de laatste jaren van start gingen:
 - Binnen parochiecatechese groeit het bewustzijn dat catechese bij de initiatie-sacramenten (doopsel, vormsel en eucharistie) sterker in de schoot van de geloofsgemeenschap komt liggen. De uitdaging is om catechese meer een initiatie te laten zijn die gebeurt door deelname aan het leven en vieren van de kerkgemeenschap.
 - De evangeliserende opdracht van de geloofsgemeenschap krijgt gestalte via de klemtoon die gelegd wordt op volwassenencatechese, in het bijzonder via het WeG-traject (Opnieuw Beginnen, Jonge wijn in nieuwe zakken, Bijbel-geloof-leven).
 - De projectwerking waartoe de parochiefederaties sinds enkele jaren worden aangemoedigd, heeft als opzet om aan de inhoud van de pastorale zorg nieuw leven in te blazen. Er worden daarbij gezamenlijke processen opgezet vanuit doelstellingen en inhoud van de pastorale zorg.
- Het is tevens de uitdaging om de pastorale activiteiten over verschillende niveaus te leren plannen: welke vormen van pastorale zorg worden op welk niveau opgenomen (parochie – federatie – dekenaat)? Hierbij wordt ruimte gelaten voor maatwerk: het proces hoeft niet in elk dekenaat of in elke federatie op dezelfde wijze en volgens hetzelfde ritme te verlopen. Ook binnen een dekenaat of federatie kan er ongelijktijdigheid zijn: in sommige parochies of lokale netwerken van gelovigen is veel mogelijk en in andere minder waardoor niet al deze parochies of netwerken evenveel aangewezen zijn op het ruimere geheel.
- Het idee van de “eucharistische gemeenschap” komt hier ook ter sprake. Kunnen er in de federatie één of enkele eucharistische gemeenschappen aangeduid worden van waaruit de missionaire dynamiek gestalte kan krijgen?

2.1.4. Weerstand:

- Hebben onze gemeenschappen wel diepgang genoeg om langs deze pastorale en spirituele toegangspoort tot vernieuwing te komen?
- Soms zijn er te complexe tussenstappen in de plaatselijke beleidsvoering: sommige onderwerpen worden op parochiaal, federatief en dekenaal niveau besproken. Waar worden welke beslissingen genomen? Hoe kan er toch voldoende betrokkenheid zijn van alle teams? En dit zonder dat deze processen van besluitvorming en raadpleging vermoeidheid in de hand werken?
- De samenwerkingsgeest tussen pastores, tussen gemeenschappen en tussen pastores en gemeenschappen is vaak beperkt.

2.2. Leven en werk van de priester in samenspel met de christelijke gemeenschappen.

2.2.1. Visie:

- De priester van vandaag/morgen is pastor voor verschillende groepen tegelijkertijd. In de ene groep zal hij meer leiding en sturing geven. In de andere groep zal hij sterk ondersteunend aanwezig zijn. In alle gevallen zal hij diegene zijn die:
 - de gemeenschappen / gelovigen helpt hun leven te lezen vanuit de Schrift;
 - onderling respect en ondersteuning bevordert tussen plaatselijke geloofsgemeenschappen; hij is dus minder verantwoordelijk voor het functioneren van de parochie, méér voor hun onderlinge verbondenheid;
 - het federatieteam meeneemt in de pastorale zorg voor het geheel van de federatie;
 - de zending ("mission") opnieuw op gang brengt;
 - per weekend in twee, maximum drie zondagsvieringen voorgaat – de eucharistische gemeenschap maakt dit praktisch mogelijk.
- Het federatieteam draagt de priester in zijn herderlijke taak. Samen met de priester neemt het federatieteam de herderlijke begeleiding op voor de parochies en parochieteams. Het doet dit in een geest van geloof en van verbondenheid met de bisschop.

2.2.2. Doelstellingen:

- Priesters torsen vaak een zwaar verantwoordelijkheidsgevoel vanuit een geërfde spiritualiteit en theologie. Laten we zoeken naar wegen om verantwoordelijkheden over te dragen of te delen met anderen. Hierbij gaat het niet enkel om het onderscheid priester en leek. Evengoed zijn de verantwoordelijkheden van/voor plaatselijke dragende groepen ten opzichte van de verantwoordelijkheden van het federatieteam samen met de priester in het vizier.
- Samenwerking over parochiegrenzen heen houdt ook in dat competenties verenigd worden in een team. Daarbij worden mogelijkheden, dynamiek, charisma's van mensen onderkend en bevorderd.

2.2.3. Actie:

- De parochiepastoraal onderscheidt diverse verantwoordelijkheden. Een duidelijke taakomschrijving kan deze verantwoordelijkheden verhelderen.
 - Elk team weet zich uitgedaagd aan te geven hoe de leden voor een territorium de pastorale zorg voorzien en welk ieders verantwoordelijkheid hierbij is.
 - De verantwoordelijkheden van priester, medewerkers, plaatselijke dragers worden omschreven.
Zo werken allen, vanuit eigen mogelijkheden, samen aan een pastoraal die oproept tot Godsontmoeting.
- De uitbouw van volledige federatieteams wordt voltooid. Deze teams verbinden zich tot blijvende vorming om optimaal te functioneren.
- Voor priesters, medewerkers en plaatselijke dragers wordt verder de nodige spirituele, inhoudelijke en methodische vorming aangeboden. Ze worden aangemoedigd om van dit aanbod gebruik te maken.

2.2.4. Weerstand:

- Eigen priesterbeelden loslaten, openstaan voor nieuwe beelden.
- Durven in handen geven van verantwoordelijkheid (bisdom – parochie; priester - leek).
- We worstelen nog met de vraag van de verhouding plaatselijk – het grotere geheel.

2.3. De nodige structurele reorganisatie van de territoriale pastoraal.

2.3.1. Visie:

- Vanuit het kerkelijke principe van verbinding gemeenschap – pastoor denken we aan een nieuwe kijk op het basisniveau van de pastoraal. Niet meer de parochie als dusdanig, maar het federatieve niveau als basis van waaruit de pastorale acties worden opgezet, in samenspel met de plaatselijke gemeenschappen en met het dekenale en diocesane niveau.
- De “eucharistische gemeenschap” als motor en verbindende factor binnen dit samenspel plaatselijke – grensoverschrijdende. Hier komen “structuur” en “inhoud” uiteraard samen. Hier wordt de band pastoor – gemeenschappen reëel. De verhouding centrum-periferie en de vraag naar hoeveel noodzakelijke “eucharistische gemeenschappen” zijn uiteraard aan elkaar gebonden.

2.3.2. Doelstellingen:

- We willen de schaal en grenzen van de federaties herbekijken. Volgende criteria spelen hierin een rol: aantal beschikbare priesters, niet alle priesters in de territoriale pastoraal, de aanwezigheid van andere vitale pastorale krachten (diakens, parochieassistenten, het leven van de gemeenschappen zelf, dragers), rekening houdend ook met de sociologische realiteiten... Stabiliserende factor is de gemeentegrens als eerste omschrijving van de federatie. Van daaruit kan schaalverkleining of schaalvergroting overwogen worden.
- Bedoeling is tweevoudig: het behouden van een menselijk werkbaar schaal voor pastorale verantwoordelijken én het behouden van toekomst en kansen voor het geloofsleven ter plekke. We denken daarvoor te moeten groeien naar profilering van “federatiekerken”. Het gaat in de eerste plaats om een krachtiger uitgebouwde bundeling van pastorale krachten. Het aanduiden van een bepaald kerkgebouw als “federatiekerk” speelt daarin zeker een rol. Die nieuw gegroepede gemeenschap is geroepen om de federatie tot in de kleinste uithoeken mee op te nemen. Het zal de pastores helpen een “thuis” te bouwen. De plaatselijke gemeenschappen hebben daarin ook hun plaats als “geestelijk en diaconaal programma”. Daarbij hoort een omschrijven van verantwoordelijkheden van priesters, andere “pastorale eindverantwoordelijken” en plaatselijke dragers (zie hierboven).
- De nodige middelen, o.a. de bestemming en herbestemming van (kerk)gebouwen en het financiële beheer, worden herbekeken in functie van voorgaande doelstellingen.

2.3.3. Actie:

- Dekens en moderatoren bespreken deze visie op structurele reorganisatie met hun dragende krachten ter plaatse.
- Waar mogelijk maken zij het concreet en werken uitgaande van de huidige realiteiten een federatief (of dekenaal) stappenplan uit in deze richting. De dienst Parochieopbouw biedt op vraag ondersteuning.
- Bij benoemingen wordt dit perspectief reeds meegenomen.

2.3.4. Weerstand:

- Blijven vasthangen aan de nu bestaande plaatselijke gemeenschappen.
- Angst voor verschraling in plaats van uitzien naar revitalisering en het her- en erkennen van revitalisering.
- Hoe moet het financiële beheer geschieden?

3. VERDERE STAPPEN.

- De **dekens** zijn de motor voor het opstellen en realiseren van een plan per federatie vanuit het bovenstaand perspectief. Het is duidelijk dat niet alle "toegangspoorten" tegelijkertijd even wijd opengezet moeten worden. Hiertoe voeren zij een eerste oriënterend gesprek met hun moderatoren. De dekens blijven ook nadien de behoeder van het proces van ombouw van de christelijke gemeenschappen van hun dekenaten.
- **De moderator(en) en het (de) federatieteam(s)** stellen een uitgewerkt plan op voor de beoogde federatie (in functie van de beoogde pastorale situatie en de beoogde geografische omschrijving):

➤ De moderatoren voeren een eerste gesprek met hun federatieteam:

- Daarbij wordt over deze nota gereflecteerd.
- Tevens wordt overlegd welke toegangspoort wordt genomen als vertrekbasis voor de eerste stappen in reflectie, gesprek en actie.

Voor dit eerste gesprek kan gebruik gemaakt worden van enkele richtvragen (zie blz. 12).

➤ Er wordt vertrokken van de huidige pastorale situatie en van de actuele geografische omschrijving. Van daaruit stapsgewijs groeien naar de beoogde situatie.

➤ Gedifferentieerde aanpak is dan mogelijk. Een aantal wegen van actie worden op verschillende plaatsen reeds bewandeld. Sommige aspecten van structurele reorganisatie zijn voor een aantal federaties niet aan de orde, ze zijn al een realiteit.

In andere federaties vormt het actieschema een heel nieuwe realiteit.

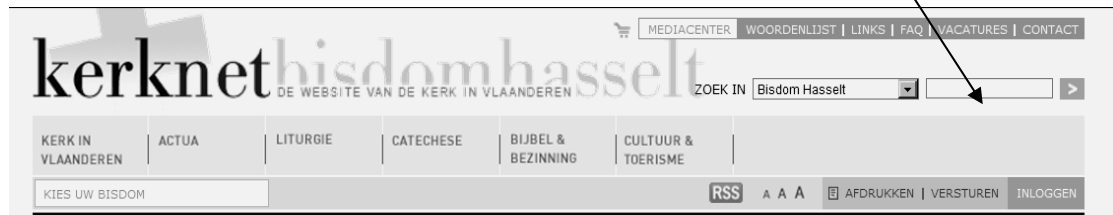
31 federaties zijn nu reeds gevormd naar het model van de gemeentegrenzen,
6 dekenaten zijn reeds volledig ingedeeld volgens nieuwe federatiebenadering;
29 huidige federaties in 9 dekenaten zijn anders te vormen vanuit 13 gemeenten.

➤ Visie, doelstellingen, acties en weerstanden zijn overal te bespreken.

➤ Hoe de differentiatie ook loopt, het gesprek over "federatiekerk" zal nieuwe mogelijkheden aan het licht brengen.

De suggestie wordt gedaan om het proces te onderbouwen met een spiritueel gesprek over de roeping tot parochieopbouw in de diepte (zie blz. 16)

Voor het opstellen van een uitgewerkt plan kan gebruik gemaakt worden van een projectmatige aanpak vanuit de gekozen toegangspoort (zie documenten op de website <http://www.kerknet.be/bisdomhasselt/> Tik bij de zoekfunctie 'Projectwerking' in en volg de link).

- Over dit uitgewerkte plan wordt het gesprek met de **ruimere groep van actieve dragers van de pastoraal** en met plaatselijke groepen aangegaan.
- Intussen wordt in het huidige praktische pastorale handelen ter plaatse het beoogde perspectief reeds mee in het vizier genomen: projectwerking; pastorale handelen op het juiste niveau plaatsen; evangeliserende initiatieven...
- In deze planning wordt mee opgenomen hoe ver het in de federaties staat met:
 - volledige federatieteams,
 - aanzetten voor WeG (o.a. Opnieuw Beginnen),
 - opvolging projectwerking.
- Op **diocesaan** niveau wordt meegegaan in dit proces:
 - Bij benoemingen worden opdrachten reeds besproken in dit perspectief.
 - Het parochievicariaat kan t.a.v. dekenaten en federaties een ondersteunende rol spelen bij het opstellen en realiseren van een plan.
 - Het beleid voor het financiële beheer van parochie en federatie wordt in dit perspectief bijgestuurd. Eerste aanzet in de opbouw van een "federatiekas" is gegeven in de nieuwe richtlijnen over de tarieven die per 1 januari 2011 van kracht worden.

5. Welke "toegangspoort" is voor onze federatie het meest aangewezen om het proces op gang/verder te zetten? Kies één poort en oriënteer u verder met de denkoefening.

'Eigenheid in samenwerking met het geheel'

Het federatieve niveau is de basis van waaruit de pastorale acties worden opgezet, in samenspel met de plaatselijke gemeenschappen en met het dekenale en diocesane niveau. Elke parochie afzonderlijk hoeft niet meer een volledig pastoraal aanbod te hebben. Daarvoor staat het grotere geheel garant. Daardoor kan elke parochie/geloofsgemeenschap toch nog een eigenheid behouden, afgestemd op de eigen plaatselijke situatie. Deze eigenheid kan zowel op het vlak van de verkondiging, de diaconie als de liturgie tot uiting komen.

NB: bij geloofsgemeenschappen denken we niet alleen aan parochies maar ook aan groepen, al dan niet grensoverschrijdend.

Waar zie ik dat pastorale acties opgestart worden vanuit/voor het federatieve niveau?
De schema's in bijlage blz. 19 kunnen helpen.

Waar stoot ik tegen aan?

Waar wil ik hulp/steun bij?

Beeld van de priester

In alle gevallen zal hij diegene zijn die:

- de leken helpt hun leven te lezen vanuit de Schrift;
- onderling respect en ondersteuning bevordert tussen plaatselijke geloofsgemeenschappen; hij is dus minder verantwoordelijk voor het functioneren van de parochie, méér voor hun onderlinge verbondenheid;
- het federatieteam meeneemt in de pastorale zorg voor het geheel van de federatie,
- de zending ("mission") opnieuw op gang brengt,
- per weekend in twee, maximum drie zondagsvieringen voorgaat – de eucharistische gemeenschap maakt dit praktisch mogelijk.

Probeer eens te noteren hoe u/uw pastoor dat nu al doet.

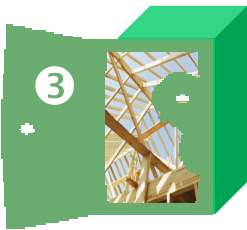
Wat kunt u, als priester of als parochiaan, doen opdat bovenstaande nog meer gerealiseerd wordt?

Hoe kan verantwoordelijkheid doorgegeven of gedeeld worden? (bekijk in die zin de diverse 'trappen' blz. 20)

Op welke punten

gebeurt dit nu al?

zou dat beter kunnen?

A Federatiegrenzen zijn ook gemeentegrenzen

(alleen voor federaties waarvan de grenzen niet samenvallen met gemeentegrenzen)

We willen de schaal en grenzen van de federaties herbekijken. Vanuit criteria als: aantal beschikbare priesters, niet alle priesters in de territoriale pastoraal, de aanwezigheid van andere vitale pastorale krachten (diakens, parochieassistenten, het leven van de gemeenschappen zelf, dragers), rekening houdend ook met de sociologische realiteiten... Stabiliserende factor is de gemeentegrens als eerste omschrijving van de federatie. Van daaruit kan schaalverkleining of schaalvergroting overwogen worden.

Hoe werkt u nu al samen over de huidige federatiegrenzen heen?

Welke stap kan gezet worden, het komende jaar/binnen drie jaar?

De schema's in bijlage kunnen helpen. (zie blz. 21)

B Keuze voor een federatiekerk

Een krachtiger uitgebouwde bundeling van pastorale krachten. Het aanduiden van een bepaald kerkgebouw als "federatiekerk" speelt daarin zeker een rol. Die nieuw gegroepeerde gemeenschap is geroepen om de federatie tot in de kleinste uithoeken mee op te nemen. Het zal de pastores helpen een "thuis" te bouwen

Welke kerk in onze federatie is het meest geschikt om de pastorale krachten te bundelen?

Hoe gebeurt dit nu al?

Hoe kan dat nog meer?

6. Hoe pakken we het verder aan om een plan uit te werken:

- a. Werken we dit uit in het federatieteam of stellen we daarvoor een projectgroep samen?
- b. Indien we werken met een projectgroep:
 - Wie vragen we om mee te werken in deze projectgroep?
 - Hoe verzekeren we de goede communicatie tussen de projectgroep en het federatieteam?

N.B.: Voor de afspraken over de aanpak, o.a. over werkwijze en tijdsplan, wordt verwezen naar het tweede document over projectwerking (op blz. 7, punt 3 – Voorbereidende fase; zie website www.kerknet.be/bisdomhasselt/ Tik bij de zoekfunctie 'Projectwerking' in en volg de link - Kies document stap 2).

5. VIER BIJBELSE BEELDEN OVER PAROCHIEOPBOUW IN DE DIEPTE

5.1. Ik ben de wijnstok, gij de ranken

"Ik ben de wijnstok en jullie zijn de ranken.

Alleen wie met Mij verbonden blijft – zoals Ik met hem – draagt rijkelijk vrucht, want los van Mij kunnen jullie niets." (Joh 15, 5)

Dit Woord herinnert ons aan de fundamentele structuur van verbondenheid van verscheidene kringen en netwerken die elke geloofsgemeenschap en de samenleving doorkruisen.

vraag

Zie ik dit Schriftwoord gebeuren bij mezelf, mijn gezin, mijn vereniging, mijn geloofsgemeenschap? Wat helpt, wat hindert?
Kunnen we als gezin, team of vereniging een stap zetten om dit Schriftwoord vast te houden of te verdiepen? Wat helpt, wat hindert?

5.2. Het Koninkrijk van God lijkt op zuurdesem

"Waarmee kan Ik het koninkrijk van God vergelijken?

*Het lijkt op **zuurdesem** die door een vrouw in drie maten meel werd verwerkt totdat het er helemaal van doortrokken was."*

(Lc 13, 20-21)

Dit Woord roept ons op om op de plaats waar wij ons bevinden de geloofsgemeenschap gelaat te geven, ons te laten oproepen om daar christelijk leven te voeden.

vraag

Zie ik dit Schriftwoord gebeuren bij mezelf, mijn gezin, mijn vereniging, mijn geloofsgemeenschap? Wat helpt, wat hindert?
Kunnen we als gezin, team of vereniging een stap zetten om dit Schriftwoord vast te houden of te verdiepen? Wat helpt, wat hindert?

5.3. Kom en zie

"Jezus keerde zich om, zag dat ze Hem volgden en sprak hen aan: 'Zoeken jullie iets? Ze zeiden: 'Rabbi (dat betekent: meester), waar houdt U uw verblijf?' Hij antwoordde: '**Kom mee en je zult het zien.**' Ze gingen mee, en zagen waar Hij zijn verblijf hield. En ze verbleven die dag bij Hem. Het was ongeveer het tiende uur.'" (Joh 1, 38-39).

Dit Woord is de uitnodiging om bij iedere aanraking, op de knooppunten van vele netwerken, de mogelijkheid te wekken tot een geloofsparcours.

vraag

Zie ik dit Schriftwoord gebeuren bij mezelf, mijn gezin, mijn vereniging, mijn geloofsgemeenschap? Wat helpt, wat hindert?
Kunnen we als gezin, team of vereniging een stap zetten om dit Schriftwoord vast te houden of te verdiepen? Wat helpt, wat hindert?

5.4. Kom nu zelf naar een eenzame plaats

"De apostelen kwamen terug bij Jezus, en ze vertelden Hem alles wat ze hadden gedaan en hoe ze onderricht gegeven hadden. Hij zei tegen hen: 'Ga nu mee naar een **eenzame plaats** om alleen te zijn en wat uit te **rusten.**' Want er kwamen en gingen zoveel mensen, dat ze niet eens de gelegenheid hadden om te **eten** (Mc 6, 30-31).

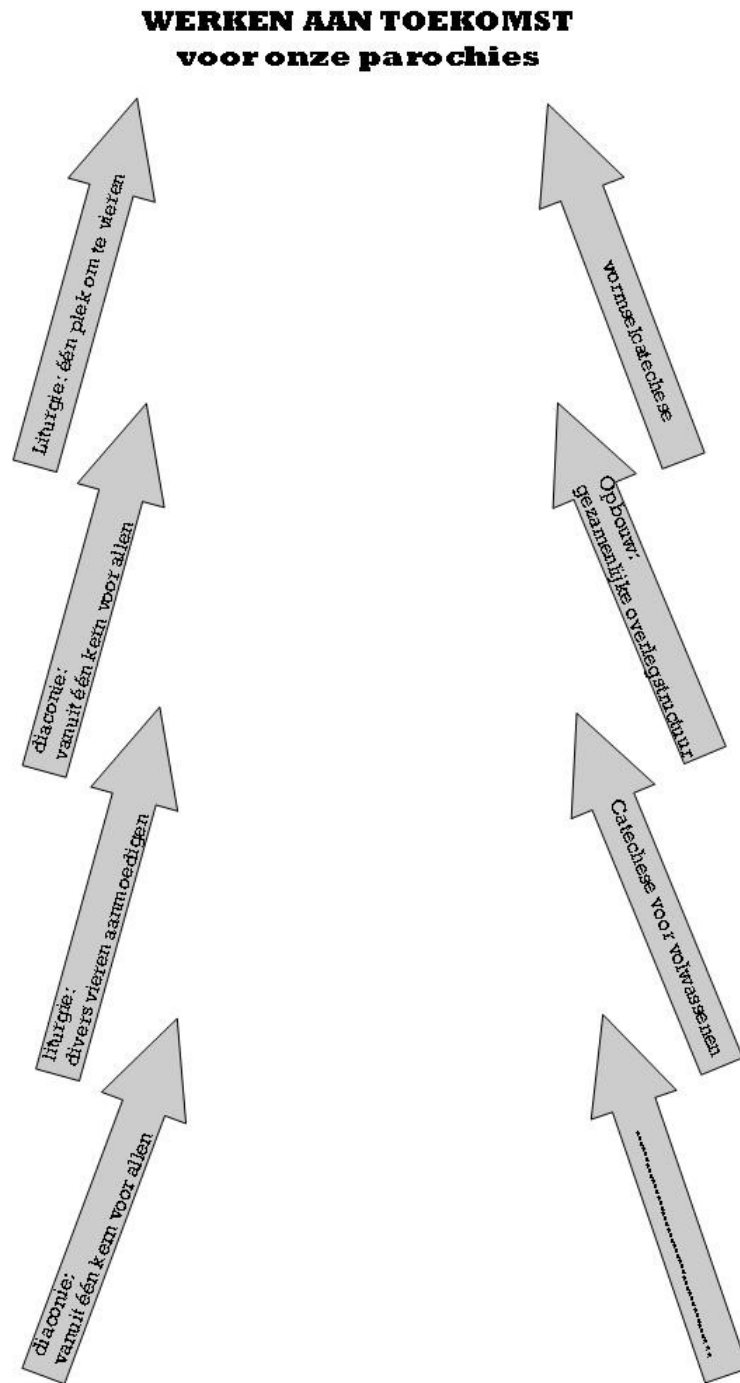
Dit Woord helpt de parochie beseffen dat ze afstand moet nemen van de vele activiteiten en werkzaamheden, ja zelfs afstand van de kleine besloten kring, om te herbronnen, zich te laten voeden door Woord en Brood van de Heer, en dan weer terug te keren...

vraag

Zie ik dit Schriftwoord gebeuren bij mezelf, mijn gezin, mijn vereniging, mijn geloofsgemeenschap? Wat helpt, wat hindert?
Kunnen we als gezin, team of vereniging een stap zetten om dit Schriftwoord vast te houden of te verdiepen? Wat helpt, wat hindert?

Welk soort stappen kunnen we zetten

Hieronder vindt u een aantal 'trappen' om uw toegangspoort binnen te gaan. Per pastoraal terrein zijn een aantal suggesties gedaan hoe u met het doel in het vooruitzicht reeds stappen zette of nu al kunt zetten. Het is geen absolute weg maar een hulp om erover na te denken.

Denkoefening: "Eigenheid in samenwerking met het geheel"

In bepaalde parochiekerken wordt eerder een bepaald 'soort' vieringen gevierd.

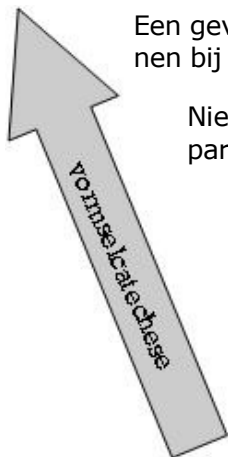
Andere werkgroepen volgen het voorbeeld van de werkgroep gezinsvieringen.

De werkgroep gezinsvieringen bereidt federatief voor en men viert federatief .

De werkgroep gezinsvieringen bereidt federatief voor en men viert plaatselijk.

Federatief worden mensen die dezelfde 'soort' mee'maken' samengebracht.

In elke parochie zijn allerlei soorten vieringen (gewone zondagsviering, gezinsviering, vieringen van verenigingen...).

Een gevarieerde vormselvoorbereiding waar elke geloofsgemeenschap vanuit zijn kunnen bij betrokken wordt.

Nieuwe Catechisten sluiten aan bij het geheel, niet met bijzondere keuze voor één parochie.

Waar geen catechisten zijn, sluiten kinderen aan bij een andere parochie of een catechist doet tijdelijk mee met een andere parochie .

Gezamenlijk startmoment.

Catecheseoverleg voor alle vormselcatechisten van de federatie: eerst eenmalig, later 4x/jaar met de pastor.

In elke parochie is vormselcatechese. De pastor heeft geen tijd om die te volgen.

Schema 'groeien in geloof' wordt werkelijkheid

Federatieve denktank volwassenencatechese

Jonge wijn wordt federatief georganiseerd

'opnieuw beginnen' wordt federatief georganiseerd

Uit hun enthousiasme ontstaat een federatief WeG-team

Enkelen volgen 'opnieuw beginnen'

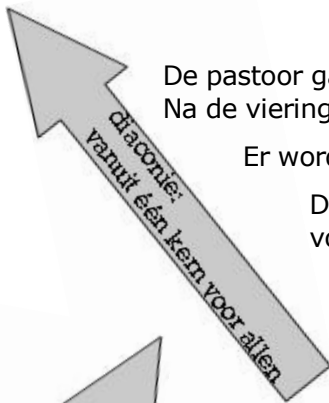
Denkoefening: "Beeld van de priester"

- We vieren elke zondag op één plek
- We vieren alle eerste feestdagen op één plek
- We vieren alle tweede feestdagen op één plek
- We vieren één maal per jaar op één plek
- We vieren alle weekdays op één plek

- Veertiendaags overleg van pastores en enkele leken voor de dagelijkse zorg van 't geheel
- Maandelijks overleg van alle teamleden (deels gezamenlijk, deels per parochie)
- Één groepje coördineert de gezamenlijke vergaderingen
- Vier maal per jaar ontmoeten alle teamleden elkaar
- Vier maal per jaar ontmoeten alle voorzitters elkaar
- Één maal per jaar ontmoeten alle teamleden elkaar
- Één maal per jaar ontmoeten alle voorzitters elkaar
- Elke parochie heeft zijn parochieteam, de pastoor is bij elke vergadering aanwezig

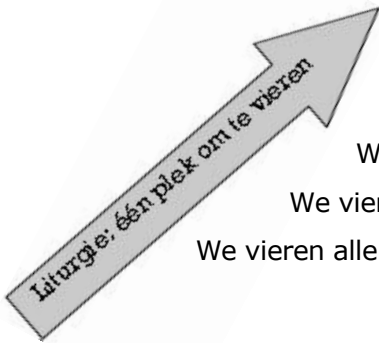

- De pastoor gaat nog in twee vieringen voor.
- Na de viering heeft hij kans tot contacten.
- Er wordt gekeken naar een herverdeling van vieringen.
- De diaken neemt de huwelijken en begrafenissen op zaterdag voor zijn rekening.
- De pastoor gaat elk weekend in vijf vieringen voor.

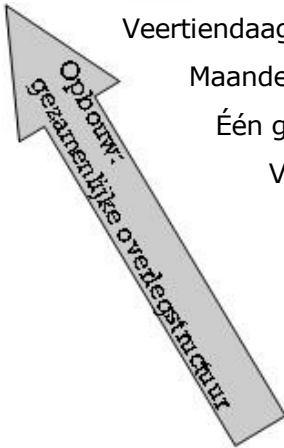

- Allen weten zich betrokken bij plaatselijke activiteiten in die ene parochie.
- De werkgroep krijgt een vertegenwoordiging in de federatieraad.
- De werkgroep van de ene parochie wordt uitgebreid met mensen van andere parochies.
- Andere parochianen uit de federatie worden aangemoedigd hierbij aan te sluiten.
- Één parochie munt uit in diaconieactiviteiten. Andere parochies willen wel, maar er is geen mankracht.

Denkoefening: "Federatiegrenzen zijn ook gemeentegrenzen"

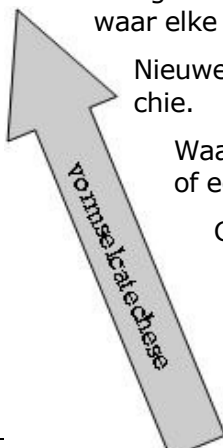
- We vieren elke zondag op één plek
- We vieren alle eerste feestdagen op één plek
- We vieren alle tweede feestdagen op één plek
- We vieren één maal per jaar op één plek
- We vieren alle weekdays op één plek

- Veertiendaags overleg van pastores en enkele leken voor de dagelijkse zorg van 't geheel
- Maandelijks overleg van alle teamleden (deels gezamenlijk, deels per parochie)
- Één groepje coördineert de gezamenlijke vergaderingen
- Vier maal per jaar ontmoeten alle teamleden elkaar
- Vier maal per jaar ontmoeten alle voorzitters elkaar
- Één maal per jaar ontmoeten alle teamleden elkaar
- Één maal per jaar ontmoeten alle voorzitters elkaar
- Elke parochie heeft zijn parochieteam

- Allen weten zich betrokken bij plaatselijke activiteiten in die ene parochie.
- De werkgroep krijgt een vertegenwoordiging in de federatieraad.
- De werkgroep van de ene parochie wordt uitgebreid met mensen van andere parochies.
- Andere parochianen uit de federatie worden aangemoedigd hierbij aan te sluiten.
- Één parochie munt uit in diaconieactiviteiten. Andere parochies willen wel, maar er is geen mankracht.

- Een gevarieerde vormselvoorbereiding waar elke geloofsgemeenschap vanuit zijn kunnen bij betrokken wordt.
- Nieuwe Catechisten sluiten aan bij het geheel, niet met bijzondere keuze voor één parochie.
- Waar geen catechisten zijn, sluiten kinderen aan bij een andere parochie of een catechist doet tijdelijk mee met een andere parochie.
- Gezamenlijk startmoment.
- Catecheseoverleg voor alle vormselcatechisten van de federatie: eerst eenmalig, later 4x/jaar met de pastor.
- In elke parochie is vormselcatechese. De pastor heeft geen tijd om die te volgen.

Parochievicariaat

Vrijwilligersplein 14, 3500 Hasselt

T.: 011 28 84 49 | F.: 011 28 84 77

E.: vicariaat.parochies@bisdomhasselt.be

Verantwoordelijke uitgever:

VZW PASTORAAL INFORMATIECENTRUM
Tulpinstraat 75, 3500 Hasselt

D/2010/1671/8